

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1494/2025
17.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Мандића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К бр.8/23 од 25.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 455/25 од 08.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Мандића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К бр.8/23 од 25.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 455/25 од 08.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К бр.8/23 од 25.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године. Према окривљеном изречена је мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од две године и мера безбедности одузимања предмета. Оштећени су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 455/25 од 08.10.2025. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног, преиначена је пресуда Вишег суда у Ваљеву К бр.8/23 од 25.03.2025. године, само у погледу одлуке о казни, тако што је суд окривљеног, због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од две године и шест месеци, док је у преосталом делу жалба одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милош Мандић, због „повреде закона“, са предлогом да Врховни суд, усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи „повреду закона“, при чему не опредељује конкретно ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ у образложењу захтева најпре наводи да докази изведени у току поступка не пружају поуздан основ за закључак да је окривљени извршио кривично дело које му је оптужницом стављено на терет. Наиме, психијатријско вештачење није обављено у складу са правилима медицинске струке. Бранилац наводи да чињеница да неко у крви има 0,43 промила алкохола у крви, што представља по закону умерену алкохолисаност, и неутврђену количину супстанце која би могла бити психактивна супстанца, то лице се чак ни по закону не сматра неспособним за безбедно управљање возилом, тако да је закључак вештака психијатра сасвим погрешан. Такође, налаз и мишљење вештака психијатра и стручног саветника одбране се потпуно разликују, тако да констатација суда да су њихова мишљења сагласна, није тачна. Према мишљењу браниоца пропуст окривљеног није везан за његову способност да безбедно управља возилом, јер је извесно да би исто поступио и да није имао алкохол у крви и да није користио препарат који садржи психоактивне супстанце, јер је обзиром на све што је утврђено сматрао да има предност у овој саобраћајној ситуацији, а његове психофизичке способности са тим немају везе.

Изнетим наводима браниоца окривљеног суштински се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Мандића, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић